

$\frac{1}{30}$ af den første Sum, og dette vil altsaa kun give en Indtægt af 15—1600 Rd. Denne Sum er det altsaa, at denne Lov, betragtet som Skattelov, vil indbringe aarlig, og det forekommer mig, at det ikke kan være rigtigt at udsætte sig for alle de Ulemper, der altid ere forbundne med Udstedelsen af Skattelove, naar det ikke bringer større Udbytte. Jeg troer ogsaa, at man maatte kunne sige, at forsaavidt man har paataenkt ved Loven at styrke vor Credit derved, at man ligesom skaffede større Fasthed for danske Papirer, svækker man den tvertimod ved at maatte recuere til et Middel som dette. Ved en Beskatning, som denne, der skaffer en saa ringe Indtægt, giver man det Udseende af, at man har meget saa Resourcer; den Tro faaer man let, naar Staten thyer til at give en Skattelov for at faae et saa overordentlig ubetydeligt Beløb.

Jeg vil derfor hellere betragte Loven fra det andet Synspunkt, nemlig alene som en Beshyttelseslov for indenlandske Obligationer. Seer jeg den fra dette Synspunkt, forekommer det mig, af de Grunde, jeg alt har anført, at der ikke kan være Tale om strax at lade alle nuværende Ciere af fremmede Obligationer betale denne Afgift; men at man maatte bære sig saaledes ad, at de nu tilstedeværende fremmede Obligationer skulle stemples frit, og at der for Fremtiden for de fremmede Obligationer, der komme ind i Landet, skal sættes, ikke 2den Clasfes Taxt, der kun er $\frac{1}{6}$ pCt., 1 Mk. af 100 Rd., men 1ste Clasfes Taxt, 4 Mk. for hver 100 Rd. Saa vil man kunne vente, at det i alt Fald vil have nogen Indflydelse, saa at Markedet i en mindre høi Grad end nu vil blive overfyldt af fremmede Papirer. Denne Taxt er ikke, i Forhold til Udlandet, overmaade høi. I Frankrig gives der saaledes 1 franc for et nominelt Beløb af 100, og, som bekendt, er der paa den franske Børs en Mængde fremmede, navnlig italienske Papirer, udstedt i Lire eller francs og man giver der altsaa 1 pCt., medens jeg kun foreslaaer $\frac{2}{3}$ pCt. Efter min Anskuelse ere Forholdene imidlertid saa særdeles forskjellige paa den franske Børs fra herhjemme, at man maaskee ikke deraf kan drage nogen Slutning for vore Forhold; men vil man udelukke fremmede

Obligationer fra Markedet, kan det neppe stee paa anden Maade end ved, at man sætter en høiere Taxt end den, Loven foreslaaer. Siden jeg nævnte Stempling, maatte jeg maaskee gjøre opmærksom paa, at det er uheldigt, at Enhver selv skal kunne sætte Stempelmærket paa Obligationerne. Disse mange forskjellige Stemples, maaskee anbragte paa forskjellige Steder, ville let kunne gjøre det noget precairt at faae Obligationerne affatte i Udlandet; man kan der ikke vide, om det ikke er Cassationsmærker, Noteringer eller Deslige. Man maatte derimod indrette det paa samme Maade som andetsteds, man maatte have et Stempelbureau, lig det franske „bureau du timbre“, hvor man med et sort Mærke, paa en eensformig Maade, anbragte Stemplet, hvori man maaskee da tillige kunde sætte det fremmede Ord „timbre“, for at Folk kunde vide, hvad det betød; ellers frygter jeg for, at Obligationerne paa fremmede Markeder let vilde blive modtagne med mindre Belvillie. Jeg vil iøvrigt her erindre om, at jeg ikke er blind for, at, hvis man beslutter sig til det, jeg foreslaaer med Hensyn til fremmede Obligationer, nemlig for Fremtiden at fastsætte en større Stempelafgift, at det saa for Omsætningsforholdene, som man jo ellers freder om, kan frembyde visse Banffeligheder, idet man undertiden sender til Udlandet et vist Beløb i Obligationer for at skaffe sig rede Penge, imod efter en bestemt Tids Forløb atter at kunne faae disse Obligationer tilbage. I Mellemtiden vil nu den vedkommende Banquier kunne disponere over Obligationerne, thi det, det kommer an paa, er jo alene at faae Obligationer af samme Slags tilbage; men det vil han ikke kunne gjøre i Fremtiden, naar alle Obligationer stemples, uden at man atter skal betale Stempelafgift, naar de Obligationer i andre Exemplarer, som han tilbagesender, komme herind i Landet. Der kan ogsaa fremstaae en lignende Ulempe ved Ombytning af enkelte smaa ældre Obligationer, der ikke ere paa runde Summer; dem kan man undertiden faae ombyttede ved at sende dem til Udlandet, der giver større, nye Obligationer for dem i runde Summer; men saa bliver man nødt til at skulle svare Stempelafgift af disse, skjøndt man alt eengang har betalt den for de smaa.